

var ikke færdige. Vi ville gerne have gjort arbejdet færdigt, det fik vi så ikke mulighed for, men lad os nu se, om ikke den mulighed kommer på et andet tidspunkt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det skal kunne betale sig at arbejde. Det er et gammelkendt borgerligt slogan, og derfor er det så meget desto mere bemærkelsesværdigt, at det er skatten på de arbejdsfri indkomster, som regeringen indtil nu har satset på at få ned. Det meget opreklamerede skattestop har jo reelt handlet om at sætte skatten ned på de gevinster, som opnås ved besiddelse af jord og fast ejendom – gevinster, der overhovedet ikke ligger nogen arbejdsindsats bag. Til gengæld er der tale om skattelettelse, som rammer De Konservative og Venstres kernevælgere i de velhavende dele af landet.

Når der både skal være råd til nedsættelse af skatten for de bedst stillede, indførelse af nye skattefiduser og muligheder for at få sin løn udbetalt på måder, som beskattes mildere end almindelig lønudbetaling, samt skattelettelse til erhvervslivet, er det klart, at det er vanskeligt at finde penge til skattelettelse for mennesker med almindelige indtægter, selv om regeringen i forbindelse med indgåelsen af den nye arbejdsmarkedspolitiske aftale blev enig med De Radikale om, at de penge, der blev sparet ved bl.a. at forringe vilkårene for kontanthjælpsmodtagere, skulle bruges til skattelettelse – men vel at mærke ikke til folk på lave indkomster, men til velbærgede skatteydere. Reelt er der tale om løftebrud fra Venstres side. Venstre har hele tiden sagt, at lettelse i skatten på arbejdsindkomster først og fremmest skulle komme de lavtlønnede til gode, men det er der overhovedet ikke lagt op til.

Venstre havde ligeledes lovet, at der ikke skulle gennemføres forringelser af overførselsindkomsterne. Alligevel er det sket for flere forskellige grupper, og finansministeren har i flere svar på spørgsmål fra mig bekræftet, at det ikke kan udelukkes, at der vil ske yderligere forringelser af overførselsindkomsterne, blot det ikke er generelle forringelser. Men specifikke kan åbenbart godt lade sig gøre.

For Enhedslisten er der ikke nogen tvivl. Der skal et socialt skattestop til, og der skal først og fremmest gives skattelettelse til folk med lave

indkomster, når vi når så langt. De skal finansieres ved, at fradrag, der først og fremmest giver fordel for de højest lønnede, afskaffes, ved at skatten sættes op for de højeste indtægter, ved at erhvervslivets skattefiduser fjernes, og ved at kontrollen med deres skatteopgørelser effektiviseres, så f.eks. de multinationale selskaber kommer til at betale skat i Danmark ligesom alle vi andre. Over for regeringens skæve skattestop og De Radikales og nu også Socialdemokraternes megen snak om et intelligent, men stadig socialt skattestop, kræver Enhedslisten altså et socialt skattestop.

Enhedslisten har tidligere fremlagt et gennemregnet forslag til skattelettelse, som vil kunne give folk på lave indkomster en skatteletelse på op til 3 pct., og som vil betyde, at man skal tjene over 400.000 kr. om året for at få en højere skat, end man har i dag, uden at det i øvrigt betyder en øget beskatning af erhvervslivet. Det forslag er i dag alt for uambitiøst, og Enhedslisten stiller derfor krav om, at der skal sikres en højere og mere effektiv beskatning af erhvervslivet og de indkomster, som opstår som følge af spekulation eller prisstigninger på jord og fast ejendom.

Indtægter fra skatter og afgifter bruges jo til at betale hospitaler, skoler, biblioteker, pensioner m.v., og skattepolitik drejer sig altså om, hvem der skal betale for velfærden i vores samfund. Enhedslisten går ind for en solidarisk skattefinansieret velfærdsmodel. Vi er imod brugerbetaling, og vi er imod individuelle forsikringsordninger. De rigeste skal betale mere, og virksomhederne skal betale mere til vores alle sammens velfærd. Med andre ord skal de bredeste skuldre bære de tungeste læs.

I dag beskattes ejendom, virksomheder og værdipapirer meget lavt, selv om det er de rigeste, der ejer virksomhederne eller har en tilstrækkelig stor formue til faktisk at kunne spekulere. Det skal der laves om på! Arbejdsfrie indtægter skal beskattes mindst lige så højt som lønindkomster. I dag beskattes kursgevinster og udbytter fra aktier og obligationer alt for lavt, arv og store gaver beskattes meget lempeligt, og formuer er blevet helt fritaget for beskatning.

KL 17.20

Tilsyneladende er vores skattesystem progressivt: jo større indtægter, jo større skatteprocent. Men allerede den socialdemokratiske regering satte de højeste skatteprocenter ned, det hørte vi også før fra hr. Anders Samuelsen, og proportionen mindskes i øvrigt af et skatte loft